

NOVOHRADSKA
NEWSLETTER

UMENIE V BRATISLAVE A OKOLÍ
STEB
DARY PRE VŠETKÝCH
AKO SI VYBRAŤ VYSOKÚ ŠKOLU
A ĎALŠIE!

JESEŇ 2021

Editoriál

TEO HASALA
ŠÉFREDAKTOR

Jeden môj známy ma pri každom stretnutí s priateľskou iróniou pozdraví: „Zdravím Ťa umelec, ešte stále veríš v umenie?“ Ja som mu minule povedal, že verím v jeho umenie liezť mi na nervy a on si to zobral trochu osobne. Na jeho obranu – nie je práve najvyššieho intelektu. Avšak vždy ma prinúti zamyslieť sa nad tým, či naozaj verím v umenie.

Dá sa to vôbec? Nie je to len výplodom jeho fantázie ako milión ďalších vtipných poznámok? Nieкто môže veriť v Boha, nieкто v seba, nieкто v lásku, nieкто možno veriť žobrákovi na vlakovej stanici, že potrebuje 10 eur na cestu do Žiliny. No veriť v umenie? Problém umenia je, že nemá nejakú jasnú definíciu a každý považuje za umenie niečo iné. Tento môj spomínaný známy asi považuje moju víziu umenia za úplné bláznovstvo a keby som ho postavil pred obraz Jacksona Pollocka, s najväčšou pravdepodobnosťou by povedal, že by to nakreslil jeho dvojročný brat. No preňho je jednoducho umením niečo iné. Len to nevolá umenie, ale basketbal. Aj ísť na zápas môže byť umelecký zážitok, aj športovci vedia vytvoriť niečo krásne, na čo sa s úžasom pozerajú tisícky ľudí a jeden komentátor to dokonca prirovnáva k Veľkej knihe či k Tolstéhoj Vojne a mieru.

Umenie môže byť naozaj hocikde. Nielen výtvarné umenie, hudba, kinematografia, dráma, poézia, próza, ale aj umenie vedieť matematiku a fyziku, umenie rozosmiať ľudí dobrým vtipom, umenie byť šťastný či umenie spadnúť do každého problému.

Hoci by môj známy asi nesúhlasil, umelcom je každý z nás, v nejakej určitej forme. A umením je teda všetko, čo robíme. Veriť v umenie teda znamená veriť v svet navôkol a predovšetkým v seba. Tak pozri, čo Ti o umení prinášame my! :)

REDAKCIA: Šimon Bulla, Matúš Csibrei, Tibor Demko, Teo Hasala, Andrej Klíč, Ema Křčová (+ Tim Humans of GJH), Filipa Lazárová, Nina Lehotská, Mária Masaryková, Alena Medžová, Ivana Pálešová, Tatiana Pečovská

HLAVNÝ GRAFIK: Ema Křčová

ZALOMILI: Nina Bacharová, Monika Chomová, Judith Sylvia Dobai, Katarína Gersová, David Jakub, Ema Spišáková, Andrej Šimko, Martin Štěpánek, Rebeca Tomagová, Martin Uhrecký

S POMOCU PANI UČ. PECKOVEJ

Sponzorované Nadáciou Novohradská

Obsah

- Pre zmenu za Kultúrou 4
- Odkaz nového predsedu ŽŠR..... 7
- Ako vyzerá Ambrózyho exkurzia?..... 8
- STEB 9
- Umenie v Bratislave a okolí 14
- Tajomstvá spoza výdajného okienka 19
- A vy ste? - krátka poviedka 24
- Dary pre všetkých..... 26
- Tipy pre výber vysokej školy..... 29
- Why did the chicken cross the road?..... 32
- Pí Beh..... 34
- Prvý deň na GJH..... 36
- Sudoku..... 38
- Krížovka..... 40

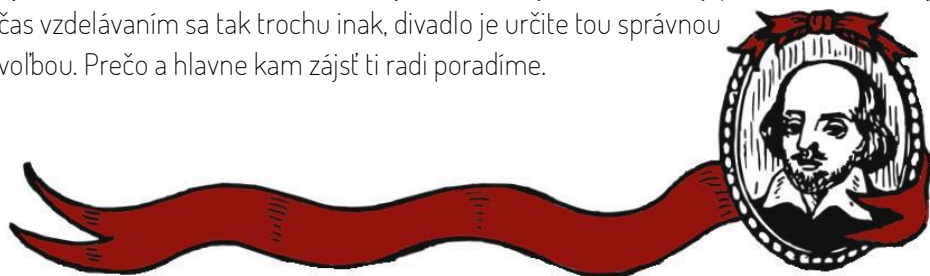

PRE ZMENU ZA KULTÚROU

Matúš Csibrei, Nina Lehotská

Matúš: „Divadlo sa stalo súčasťou môjho života ešte v roku 2017. Pamätám si to, ako by to bolo včera. S mamou som sa (aj keď nie celkom dobrovoľne) dostal na predstavenie činohry s názvom „Job Interviews“. Očakávania čerstvého tínedžera boli takmer nulové, takže keď som sa po trojhodinovom kultúrnom šoku dostal na čerstvý vzduch, bol som príjemne prekvapený. Práve táto inscenácia mi po prvýkrát ukázala, že aj taká divadelná hra môže byť naozaj zážitkom.“

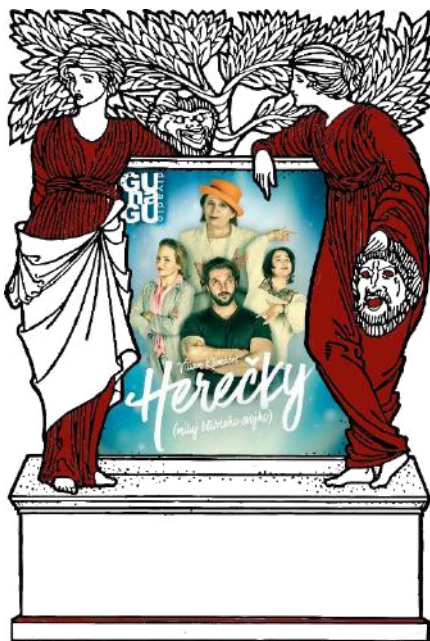
Aj keď v súčasnosti sú divadelné časy neisté, ak by si mal niekedy potrebu stráviť svoj čas vzdelávaním sa tak trochu inak, divadlo je určite tou správnou voľbou. Prečo a hlavne kam zájsť ti radi poradíme.

GUnaGU

Útulnú sálu tohto alternatívneho divadla môžeš navštíviť 2 metre pod zemou na Františkánskom námestí v objatí Starého mesta. Inscenácia s názvom Herečky, je určite jednou z nami odporúčaných. Divadlo Gunagu o nej píše: „Tragikomický kokteil humoru, trápnosti, ale aj oslobodzujúceho smiechu.“ V hlavnej úlohe ti nestarnúca

Zuzana Kronerová ukáže, že aj v 69 rokoch patrí medzi elitu slovenskej hereckej scény. K prednostiam tohto divadla určite patrí absencia tzv. „dress codu“, takže dovnútra bez problémov napochodujú aj vo vansoch a nikto ti nič nepovie. Hry sa tu zameriavajú najmä na témy zo súčasnosti a ukazujú, že hovoriť aj o najbolestivejších veciach človeka sa dá s humorom, ktorý nie je samoúčelný, ale vychádza z podstaty charakterov a situácií. Práve cieľ baviť sa a zároveň nemlčať o vážnych veciach je dôvod, prečo by si sem mal/a určite zavítať.

DPOH

Divadlo Pavla Országha Hviezdoslava. Aj keď básnik k našim srdcovkám nepatrí, divadlo naopak určite áno. Za tých pár rokov, čo sa kultúrne vzdelávame, sme si tu stihli pozrieť viaceré inscenácie. Naposledy to boli *Experti*, hra plná situačného humoru a nenávisťného tárania, ktorá groteskne poukazuje na jeden z hlavných hriechov – smilstvo. Spolu s ďalšími šiestimi inscenáciami sú *Experti* súčasťou projektu *Anómia 21*, sedem hier predstavujúcich sedem smrteľných hriechov, každý zasadený do rozličného príbehu. Okrem divadelnej hry ti DPOH ponúka aj talk show, ktorá si pravidelne na témy cestovania, jazykov či chémie pozýva zaujímavých hostí

z daných oblastí. Tu už ale budeš musieť vytrhnúť nejaké tie mamine šaty či otcovu košelu, avšak pocítiš krásu a noblesu ozajstného divadelného zážitku. Na záver niečo zo zákulisia: Országhovo divadlo v aktuálnej sezóne pripravilo činohru *Kopny! Buchny! Ric!*, ktorá predstavuje povinnú literatúru Hviezdoslava,

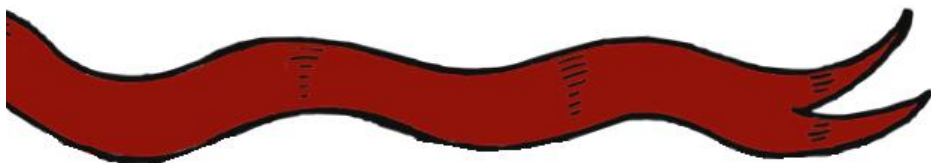
Hollého, Tajovského či Palárika hravo, vtipne a tak trochu inak. Raz sa to musíš naučiť, tak si to príď pozrieť do divadla! Pôjde o zrozumiteľnú, vkusnú a zároveň zábavnú komédiu. Veríme, že sa vidíme.

SND

Slovenské národné divadlo, staré či nové, veľkán medzi divadlami na Slovensku, sídlo činohry, opery a baletu. Už budovy SND navonok napovedajú monumentalnosť tejto inštitúcie, ktorej príbeh sa začal písať už v prvej polovici minulého storočia. Veľkolepou je najmä tá opera, po ktorej sa vždy odchádza so vznešeným pocitom. Medzi popredné sopranistky opery SND patrí vskutku úspešná Andrea Danková, ktorá je aj pravidelným hosťom na významných zahraničných operných scénach. Tak ak by si mal/a chuť vidieť mamu jedného zo žiakov našej školy v naozaj prvotriednej talianskej opere, brány SND sú ti plne k dispozícii.

Dôvodov, prečo zísť do divadla, je naozaj mnoho. Je jedno či vyhľadávaš smiech, oddych, nové myšlienky, živý zážitok, či ide o rodinnú tradíciu alebo prvé rande, chceš vidieť obľúbených hercov zblízka, alebo len vytiahnuť už spomínanú tatkovu košeľu, pretože divadlo ti ponúka všetko pokope. Vyberať si v našom hlavnom mestečku je naozaj z čoho, vyššie sme spomenuli len zopár z radu divadiel, ktoré u nás nájdeš. Tak dúfame, že ti tento článok pomôže pri rozhodovaní!

ODKAZ NOVÉHO PRESEDU ŽŠR

Andrej Kláč, predseda ŽŠR na rok 2021/22

Milí GJH-áci,

ŽŠR je stále do veľkej miery vnímaná ako nejaké nedostupné zoskupenie ľudí, ktoré sem-tam zorganizuje nejaký ten tematický štvrtok. Niektorí z Vás ani netušia, na čo vlastne ŽŠR je, alebo že vôbec niečo také existuje.

ŽŠR má byť predovšetkým mostom medzi vedením a Vami – študentami, preto pomenovanie „nedostupné zoskupenie ľudí“ je pravý opak toho, kde by sme ako školská rada chceli byť.

Našou prioritou tento rok preto je hlavne snaha o prelomenie tejto bariéry medzi nami a Vami, snaha ukázať, že sme tu pre Vás, pretože nebyť Vás, nemalo by to celé žiaden zmysel.

Prvý a základný krok na ceste k tomuto cieľu je jednoznačne aktualizácia ŽŠR nástenky na prvom medzипoschodí, kde okrem našich mien a kontaktov pribudli aj naše fotografie (Aj s rúškom, aj bez rúška. :)), aby, keď Vám čokoľvek napadne, ste nás mohli kedykoľvek osloviť.

Keď rozmýšľam, aké vízie mám ako predseda, nemám na mysli nijaké konkrétne projekty či akcie. Je zbytočné teraz začať vymenúvať vec za vecou, keď i tak nevieme, ktoré sa budú dať zrealizovať. Chcem sa skôr venovať ŽŠR ako zoskupeniu – teda všeobecne posilniť kolektív, prispieť ku vzájomnej motivácii a byť všade tam, kde budem mať možnosť akokoľvek pomôcť.

Veď iba s poriadnym tímom sa vieme dostať tam, kam chceme a vytvoriť tak ten autentický Genius Loci GJH, ktorý sme poznali pred pandémiou.

Preto, ak by si mal/-a akýkoľvek nápad ako tomuto dopomôcť, určite nám napíš na náš Instagram (@instagjh), na e-mail ŽŠR (zsr@gjh.sk) alebo priamo mne na mail (klc.a@gjh.sk). Budeme Ti vďační.

Ako vyzerá *Ambrózyho* exkurzia

Teodor Hasala

Tento rok sa aj napriek nepriaznivej situácii s covidom podarilo hrdinskému pánu Ambrózymu zorganizovať obľúbenú časť roka mnohých z nás – exkurziu. Hoci si mnohí povedia, že im to za to nestojí, že geografiu nemajú práve v láske, náplňou exkurzií rozhodne nie je len geografia či história v podaní pána Vancu (tento rok pre potešenie zúčastnených aj v podaní pána Slezáka).

Okrem hudobnej zložky, o ktorú sa postarali klasickí stokárski DJ-i sediaci na zadných sedadlách zabávajúci (alebo otravujúci) celý autobus, to bol aj filmový zážitok z Midsomaru, kultového severského thrilleru (hoci pán Ambrózy nás vehementne presviedčal, aby sme si pozreli niečo iné).

Avšak úplným highlightom tohtoročnej exkurzie bola kultúrna vložka – hrané scény všetkých štyroch skupín. Hoci svätá štvorka porotcov udelila cenu za najlepší herecký výkon Ondrejovi z 3.A za geniálne spracovanie zvonenia telefónu, na scéne sa objavilo mnoho veľmi talentovaných, až dych berúcich hercov.

Hoci každá scéna bola síce jedinečná a odlišná od ostatných, niektoré znaky mali jednoznačne spoločné, a to najmä kreativitu, výborné herecké prevedenie a humor. Publikum nemohlo byť spokojnejšie, čo dokazovali aj mohutné salvy potlesku, pri ktorých sa dejepisári pán Vanca a pán Slezák obzerali, či náhodou za dverami nestojí osmanský šik.

Avšak na čo by som (ako obdivovateľ umenia) poukázal najradšej, je to, že sme ukázali, aké nesmierne talenty na škole máme a že nie sme len kockáči skladajúci Rubikove kocky, ale máme vášeň pre kultúru. Tak celá skupina, ako aj niektorí jednotlivci, ktorí obzvlášť vynikajú v tejto sfére. Hodnotím to ako veľké plus, s ktorým sa dá pracovať aj ďalej a rozvíjať aj túto stránku našej školy.

Na záver by som teda ešte raz vyzdvihol všetkých hercov a poďakoval hlavnému patrónovi kultúry na exkurziách – pánu Radkovi Ambrózymu.

Vivat umenie!

STEB

EMMA ZOBOKOVÁ

Having enjoyed taking part in STEB, category A for beginners this year, I resolved to attempt to motivate more students into joining this wonderful project the upcoming year by writing an article about my experience at the Institute of Science and Technology in Austria (IST).

So, what is STEB?

In short, a seminar focused on selected topics from evolutionary biology available in both English and Slovak. The main goal of the project is to provide high school students such as those at GJH with the opportunity to extend their education beyond the classroom and expand their knowledge primarily in evolution, genetics and biology, as a whole. The seminar consists of approximately 5 rounds wherein an article is provided by the organizers. The students are expected to use their reading comprehension and critical thinking skills to sift through it and consequently complete 2 tasks.

The first is filling out a list of multiple-choice questions relating to the article. The second is a project that can appear in the form of a lab report or a simple sheet of questions that you should answer in your own words. The great thing about the seminar is that it brings you out of your usual thinking sphere, requires you to think out of the box, manage your time well, analyze and collect data, as well as evaluate your work.

For those interested in the prize, the top 10 problem-solvers receive a book apart from the participation and placement diploma. Moreover the 20 students with the most points also gain the opportunity of visiting IST. Namely spending a few days there, which is what I just did and would like to tell you some more about.

Our trip lasted a total of 3 days and began with a comfortable bus ride from our new Nivy station. It was the perfect time to bond with the other contestants, approximately a third of which were from GJH. After less than 2 hours we arrived at IST and were immediately impressed by the vastness and modernity of the campus. Our organizers gave us a small tour following the ice breakers, explaining how the art present is intertwined with the past of IST as a mental health hospital. The fact that the institute was founded in 2009 and already has managed to build such a respectable reputation further baffled us. Yet, given the amount of freedom for thought and expression and the resulting variety and interdisciplinarity of the projects, it quickly became less surprising.

We discovered that it was a place for PhD students to carry out their research and discuss with scientists from varied fields ranging from biophysics to neuroscience.

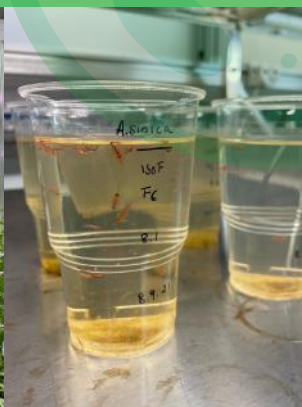
Then, we proceeded to check into our hotel, where the proximity to IST, rooms, personnel as well as the food were all lovely, in fact better than we had expected.

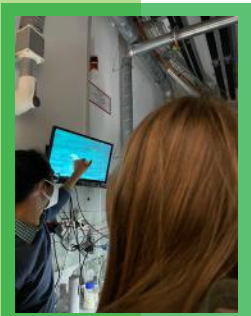
The big finale of the day was our expedition to the Klosterneuburg cathedral, around the courtyard of which we took a small walk. The day was at an official close then, and we were all very excited for Day 2 to come around, and rightly so.

The organizers did not disappoint once again. Following a tasty breakfast we arrived at IST for our first lecture on the hormone auxin, gravitropism and their effects on plant root growth. Next, we took part in an activity to construct and present a food chain diagram before heading to lunch, which was, might I add, booming with options for vegans and vegetarians too. Our afternoon was filled with visits to various laboratories.

We began with two ladies studying an aspect of neuroscience called the place neurons on rats and mice, which they let us observe along with the technology before we took a quiz on various neurological fun facts. Did you know that certain specific cells fire when a specific celebrity is mentioned or that the slime gland is truly a part of the brain? Another scientist, Clementine, introduced us to artemia, halophiles, hence organisms which thrive in environments with extreme salt concentration, another explained genetics on her dragon plants. Lastly, we got the chance to pipette ink and see how fluorescence is used to study bacteria. A coffee break with the scientists from the institute followed with intriguing discussions from topics on obtaining artemia to how cells are able to signal to clotting factors to arrive. Finally, we spent some time at the laboratory studying flies, and even got to see a brain cross-section. Exhausted and with millions of further questions in our minds, we crawled back to the hotel for dinner. Before we went to sleep that day, one more activity awaited us, for my team it was explaining what giruses are, i.e. giant viruses, their potential applications and a sing-along performance, in line with our topic. We even ended up winning this one and only activity!

Our last day consisted of a tour of the lab of another team focused on neuroscience, more specifically behavior of specific parts of the brain of rodents. Moreover we got the chance to see the effects of the auxin hormone we had listened to in a presentation on plant roots.

Among our last endeavors was the presentation of research papers we each got assigned as a team and a final presentation. This one was extraordinary as it mentioned studies on racism among fish as well as the hygienic behavior of ants.

After our capacities for absorbing all the new knowledge had been fulfilled, we proceeded to lunch and finally the bus back home. It's safe to say it was an equally fulfilling and tiring experience that I hope each and everyone of you readers will get the chance to experience!!

UMENIE V BRATISLAVE A OKOLÍ

Filipa Lazárová

V Bratislave sa skrýva veľa umenia a kultúry. Bohužiaľ, už len málo z nás sa s nimi dobrovoľne stretáva. Preto vám spolu s tímom Newsletteru dávame zopár návrhov na návštevu galérie v Bratislave, či okolí. Zameriame sa na klasiky, avšak chceme vám ukázať aj menej tradičné galérie.

1. Galéria Nedbalka

Skrytá v nenápadnej budove na Nedbalovej ulici, ukrýva päť poschodí moderného slovenského umenia. Zbierka galérie sa datuje od konca devätnásteho storočia až po súčasnosť. Na najvyššom poschodí nájdete najstaršie diela. Tie postupne mladnú každým poschodím. V galérii sa dá požičať tablet, ktorý v sebe má detailný opis diel. Svoj pobyt si môžete spríjemniť aj občerstvením v malebnej kaviarni. Interiér galérie je umeleckým dielom sám o sebe. Svojím tvarom pripomína svetoznámu galériu Guggenheim v New Yorku.

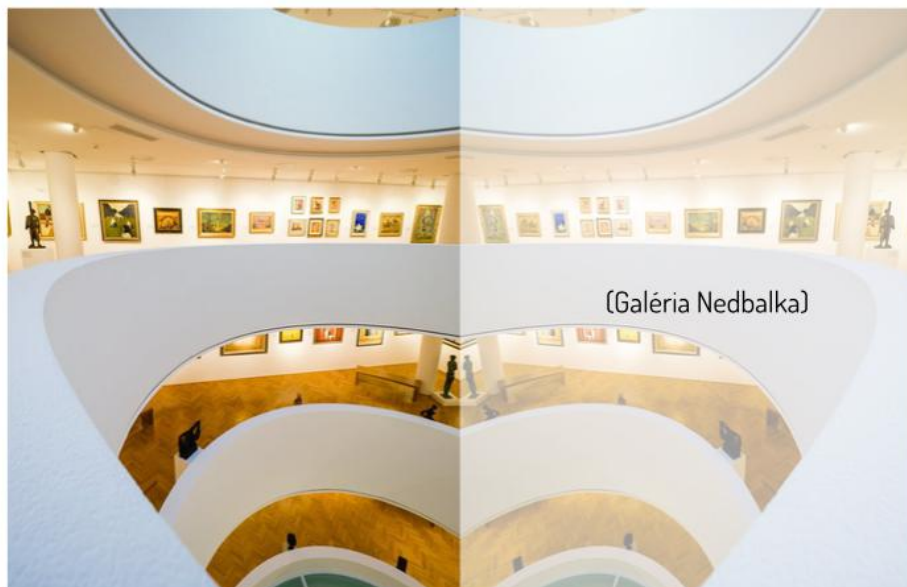
Lokalita: Nedbalova 485/17, 811 01 Bratislava

Otváracie hodiny: 13.00-19.00 (denne okrem pondelka)

Vstupné: 3 EUR študenti aj dôchodcovia - 5 EUR dospelí (v cene aj káva/čaj)

Zameranie: slovenské moderné umenie

2. Múzeum Danubiana

Usadené na Dunaji, po ktorom je aj pomenované, múzeum Danubiana tiež skrýva moderné umenie, avšak nielen zo Slovenska. Od svojho založenia sa v ňom uskutočnili výstavy prestížnych umelcov ako Joan Miró, Vladimír Kompánek... Danubiana vytvára príjemný, romantický pocit práve svojimi veľkými priestormi, ktoré dotvárajú dojem toho, že človek stojí priamo na vode. Múzeum má svoju stálu zbierku, no taktiež má príslušnú časť, v ktorej sa výstavy obmieňajú. Toto múzeum si určite nenechajte újsť už len kvôli známemu umeleckému dielu od Viktora Freša s vulgárnym názvom :)).

Danubiana ponúka aj vonkajší park plný sôch, príjemnú kaviareň a obchod so suvenírmi.

Tak neváhajte a spravte si príjemný (bicyklový) výlet do Čunova.

Lokalita: Vodné dielo Slovensko, 851 10 Bratislava-Čunovo

Otváracie hodiny: 10.00 – 18.00 hod. (zatvorené v pondelok)

Vstupné: 5 EUR študenti , 10 EUR dospelí, 20 EUR rodiny

Zameranie: Moderné umenie

(Múzeum Danubiana)

3. FlatGallery

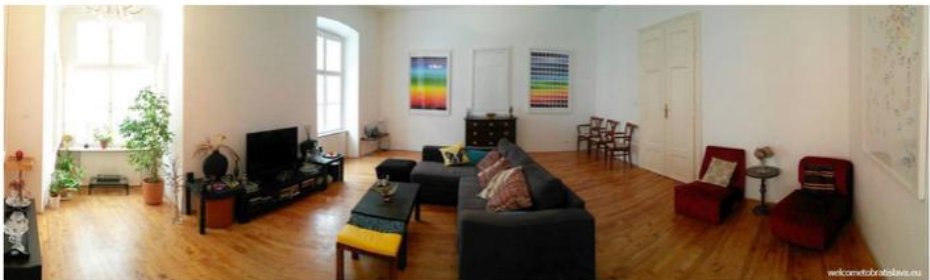
Ako už napovedá názov, táto netradičná galéria sa skrýva v nenápadnom byte v centre Bratislavy a dáva vám jedinečnú príležitosť navštíviť domov umelca. Svojou útulnosťou a zaujímavosťou láka mnohých milovníkov umenia a ak milovníkom umenia ešte nie ste, tak nezabudnite, že vstup je ZADARMO! Na vstup dovnútra vám stačí zazvoniť na zvonček. Expozícia galérie nie je stála, jej majiteľ, Andrej, pravidelne navštevuje umelcov, ktorí študujú/vyštuodovali výtvarné školy. Andrej sa snaží o zviditeľnenie mladých talentov, a preto vystavuje lokálnych umelcov. Koncept galérie zobral majiteľ z miest ako Berlín či New York. Taktiež vám rád objasní interpretáciu všetkých umeleckých diel :).

Lokalita: Baštová 342/1, 811 03 Bratislava

Otváracie hodiny: 14.00 - 20.00 (môžete skúsiť zazvoniť kedykoľvek, ak je Andrej doma, pustí vás dnu)

Vstupné: -

Zameranie: zviditeľnenie mladých lokálnych umelcov

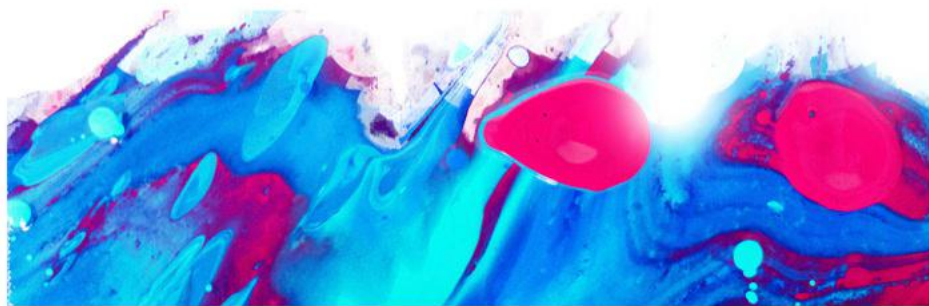

Pevne veríme, že aspoň jedno z týchto miest navštívite a dáte nám vedieť, ako sa vám váš výlet páčil.

Viac tipov očakávajte v ďalšom čísle.

(FlatGallery)

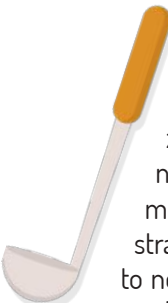

Tajomstvá spoza výdajného okienka

Rozhovor s pani vedúcou Evičkou Vajdovou
Tím Humans of GJH

Pre mnohých z nás sú obedy v školskej jedálni neodmysliteľnou súčasťou života na GJH. Je to každodenný proces od čakania v rade, ktorý sa zdá dlhší ako Čínsky múr, až po dobrotu na tanieri, ktorú nám s radosťou podávajú vždy milé a usmievavé pani kuchárky. Jedno však vždy zostáva záhadou - Ako to funguje za výdajným okienkom? Akým zaklínadlom uvaria pani kuchárky obed pre tisíc ľudí za jedno doobedie? Na všetky otázky nám v rozhovore pre Humans of GJH odpovedala sama pani vedúca školskej jedálne - Eva Vajdová, ktorá je na tomto poste 5-ty rok, ale pracuje v jedálni už necelých 20 rokov a svoju prácu stále miluje. A to najmä vďaka nám, žiakom Gymnázia Jura Hronca.

Ako vyzerá váš typický deň?

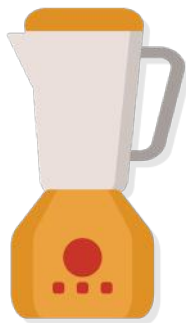

Ráno prichádzam na pol šiestu, a to už ma tu čaká tovar - napríklad zemiaky, mäsko či iný rozličný tovar. Musím to prebrať, urobiť objednávky a faktúry, ktoré potom musím zapísať do knihy faktúr. Taktiež musím tovar prijať na sklad, nanormovať a urobiť výdajku - je toho strašne veľa. Okrem toho ešte zapisujem počet detí, koľko je A a B. A to nehovorím o prípadoch, keď sa niečo pokazí a treba riešiť situáciu, aby sme boli schopné vám obed navariť. Stalo sa aj to, že nám nepriviezli tovar a museli sme ísť nakúpiť do obchodu. A takisto sa stane, že niektorá kuchárka je chorá a musím ju zastúpiť, hlavne pri výdaji alebo v jedálni. Skončí výdaj obedov a zase musím predbežne spočítať obedy a objednať tovar, aby sme mohli ráno skoro začať variť. A dievčatá naozaj makajú už od skorého rána - napríklad dnes o šiestej už mali pripravenú jednu várku kysnutého cesta z 20kg múky, lebo by sme to inak nestíhali. Domov utekám o trištvrte na tri.

Ktorá súčasť práce je pre vás najťažšia? Alebo čo vám zaberie najviac času?

Viete čo je pre mňa najväčšia nočná mora? Jedálny lístok. To je niečo strašné! Človek by si myslel, že je to jednoduché, ale nie je to ani zďaleka tak. Po prvé, musí to spĺňať všetky výživové hodnoty - to znamená vitamíny, bielkoviny, atď. Pretože ja musím každý mesiac vykazovať, či som v tom jedálnom lístku splnila všetky hodnoty. Druhá vec je, že musím zakomponovať sladké jedlo, slané, „plné mäso“, „polomäso“, musím mať dvakrát zemiaky, dvakrát šalát, taktiež musia byť „smeť do polievky“ - ja tak hovorím krúpom a ovseným vločkám. Ďalšia vec je, že ja musím tak zostaviť jedálniček, aby to dievčatá v kuchyni vedeli uvariť vzhľadom na technológiu, ktorú v jedálni máme. Máme konvektomat, máme kotly a rúry - dokonca teraz sa nám podarilo vybaviť tretí konvektomat, čo nám trochu uľahčilo robotu. A preto musím rozmýšľať tak, aby napríklad jedno jedlo bolo do panvice alebo do rúr a druhé jedlo do konvektomatu. Lebo pri 1000 deťoch si viete predstaviť to množstvo práce a čas, čo by si to vyžadovalo. Treba pri tom všetkom dbať aj na výdaj, keďže máme dve výdajné okienka, kde sú tri vyhrievacie pulty a máme dva druhy jedál a všetko musí byť teplé. A posledná vec, samozrejme, je, aby vám to chutilo!!!!!!!

Máte nejaké najobľúbenejšie jedlo, ktoré varíte? Čo je na GJH najobľúbenejšie?

Najviac tu fičí čo? Ázijská panvička! Ale ja naozaj neviem, čo vám na tom tak chutí (smiech). Sú to obyčajné kuracie prsia s práškom - ázijská panvička je sušená zelenina, no bez glutamanov a farbív. Ja to zjem - nemám odpor k žiadnemu jedlu, no moc to nemusím. Tak nerozumiem, čo na tom všetci vidia, lebo keď dám do lístka kuracie prsia s čerstvou zeleninou, niektorí to ani nezjedia. Ďalšie jedlo je perkelt a špagety, to sú prázdne taniere, vtedy prasiatka nemajú čo jesť. Potom chodím medzi decká a pýtam sa, čo chcú na obed. Ale už vás poznám za tie roky, viem čo mi zjete a čo nezjete. Niektoré recepty aj upravujem. Keď sa mi v recepte niečo nepáči, vymením to za niečo iné a lepšie. Napríklad v rizote nepíšu kukuričku, tak som ju tam dohodila. Všetko sa dá upravovať. Alebo recept na cestovinový šalát mám z domu. Hlavne chcem, aby vám to chutilo, ale musíme aj splniť všetky ostatné podmienky.

Aká je organizácia v jedálni? Funguje to tak, že niekto robí iba jednu konkrétnu činnosť a niekto niečo ďalšie alebo sa to strieda?

Mám 4 kuchárky, 6 pomocných kuchárov a 1 mám iba v jedálni. Kuchárky varia a pomocné sily im pripravujú ostatné veci, napríklad očistia zeleninu, lebo mrazenú nepoužívame. Jediné, čo používame, je kukurica a hrášok. Alebo pripravujú prílohy: ryžu, zemiakovú kašu a iné. Majú to rozdelené a počas výdaja kuchárky vydávajú obedy a pomocné kuchárky umývajú kotly, riady, pekáče a dopĺňajú jedlá do výdaja. Ale samozrejme si medzi sebou pomáhajú, keď treba. Takže to majú podelené, no pri prácach sa striedajú. Raz sú pri okienku, kde sa odoberá použitý riad, raz pri umývačke, raz umývajú kotle, panvice, raz nalievajú malinovky, raz naberajú šaláty a podobne. Je to rozdelené preto, aby sa nesťažovali, že robia niektoré len náročnú prácu (smiech).

Koľko vás v jedálni momentálne pracuje?

Teraz nás je 13.

Je náročné zohnať nových ľudí?

Neskutočne. Je to náročné hlavne kvôli platu. Nedávno sa menili platové tabuľky. Tie pracovníčky, čo majú odrobených 20 až 35 rokov v kuchyni, majú približne rovnaký plat ako pracovníčka, ktorá má odrobených 5 rokov. A tak sa potom trochu búria a ani sa im nečudujem. A škola na osobné príplatky peniaze tiež nemá. Na iných školách majú rovnaký plat, ale majú 300 detí, zatiaľ čo my máme tisíc. Takže my tu fičíme, všetky ruky a nohy, a inde sa kuchárky toľko nenarobia a to je strašne neférové. A vyučenú kuchárku? Nemám šancu takú zohnať. Ja mám jednu vyučenú kuchárku, a to je hlavná kuchárka Evka Rigóová. Kebyže nemám vyučenú kuchárku, tak nemôžem variť. Jednoducho nikto sem za tento plat nechce ísť pracovať.

Je veľký rozdiel medzi varením doma a v jedálni?

Samozrejme, že je. Doma varíme pre rodinu v 3 litrovom hrnci a v práci v 150 litrovom hrnci. No keď varím doma, vždy mi nadávajú, že varím priveľa.

Ktoré jedlo vám najviac chutí?

Ja som sa tu naučila jesť koložvársku kapustu. Mne tá kapusta s ryžou nešla nikdy dokopy. Raz som to ochutnala u babky a vravela som si, že ja to nebudem jesť. Ale tu na škole som sa to naučila a už koložvársku kapustu milujem.

Čo robíte, keď žiaci nie sú v škole?

Prvý júlový týždeň musím uzavrieť celý školský rok, všetky preplatky, Edupage a všetky výkazy, ktoré mám. Ešte musím aj na okresný úrad odovzdať nejaké dokumenty. Potom sme doma, ideme na dovolenku alebo sa len tak flákame a až dva posledné augustové týždne nastupujeme. Vtedy sa tu všetko čistí, od lyžičiek až po lustre. Všetko sa musí vygrunтоваť. A potom posledný augustový týždeň varíme pre zamestnancov.

Vy ste známa aj tým, že poznáte všetkých žiakov. Ako je to možné?

Keď sú tu žiaci každý jeden deň ich štúdia, to si človek ľahko zapamätá. Iné je, keď má triedny učiteľ každé 4 roky iných žiakov. Ale ja tu mám stále tých istých žiakov. A ja milujem decká, decká sú môj život. Jednoducho vy mi dávate energiu a to ma tak drží. A je pre mňa potom ťažké, keď odchádzajú maturanti, lebo mi prirástli k srdcu. Ale s veľa som aj v kontakte a strašne ma poteší, keď mi napíšu: "Evička, ako sa máš?" Veľmi sa teším, keď ma prídu pozdraviť aj po rokoch a dajú nám tak vedieť, že na nás nezabudli.

Máte aj nejaké tajomstvo z jedálne, ktoré by ste nám mohli prezradiť?

Nad tým som veľa rozmýšľala, ale nemáme žiadne tajomstvo. Sme tu veľmi dobré kamarátky, poznáme sa dlhé roky. V júli mám narodeniny, tak všetky prídu ku mne na dvor do altánku a posedíme si, zabavíme sa. Jednoducho ma strašne baví táto robota, a to som si spočiatku ani nebola istá, či by som mala túto funkciu vziať. Je to totiž veľká zodpovednosť a ja som veľká detailistka. Ale je to super, aj keď by to mohlo byť viac ocenené finančne. Nemôžeme mať v živote všetko ideálne, a tak som veľmi šťastná s tým, čo mám.

Pani Evičke veľmi pekne ďakujeme za rozhovor!

JESEŇ NA GJH

Ilustráciu pripravila Rebeca Tomagová

“A VY STE?”

„Vy ste?“ opýtala sa bez štipky emócie pani, pozerajúc niekam do počítača. Améliu od nej delilo tučné poškriabané sklo, takže to tentokrát nezobrala príliš osobne. Pousmiala sa s nesmiernou chuťou odvetiť čiastočne panej a čiastočne sebe samej v odraze zrkadla po ľavej ruke, že ani veľmi nevie.

„Amélia Amélia,“ odpovedala.

„Am-é-li-a-Am-é-li-a.“

Sústredene vyľukávala pani za sklom. Striedavo hľadela na prsty, striedavo do monitora. „Nech sa páči.“ Vydala Amélii lístok na vlak do Štiavnice.

Predstavme si pár vecí. Predstavme si malé zrkadlo veľké asi ako ľudská hlava opreté o knižnicu v malej detskej izbe. Potom jedno veľké zrkadlo v pre zmenu veľmi malej miestnosti s elementárnou funkciou na umývanie (kúpeľňa). Sprchovú rúčku. Sklo od kuchynskej skrinky, do ktorej sa opiera kus ranného svetla. Studené a ťažké presklené

vchodové dvere do bytovky z roku 1963, dizajn typický pre obytné bratislavské štvrte, akou je Ružinov. Lyžičku na čaj aj do polievky a nerezovú termosku. Billboard zakomponovaný do autobusovej zastávky, nelogicky ochránený sklom namiesto menej krehkého plexiskla (Amélia tento zločin proti praktickosti sčasti obdivovala – z popraskaného skla vznikol vždy spoločnosti a poriadku vysmievajúci sa vizuál, ale aj nechápala – prečo by sa veci nerobili lepšie, keď sa môžu?). Taký istý billboard po ľavej strane pokladní na vlakovej stanici. Dvere v kupé starých vlakov smerujúcich do Štiavnice (rada chodila aj do Žiliny, ale tam sú tie vlaky už moderné, a to nie je až také romantické... Tak chce či nechce vo svojom živote zlepšenia?!). Predstavme si sklá na oknách v tých kupé a tiež malé zrkadlá nad sedadlami. A ešte solídny fotoaparát. Štrkom a rozbitým betónom pokryté nočné cesty osvetlené teplým

svetlom pouličných lúčok, zatiaľ čo Amélia kráča cestou hore kopcom. Predstavme si krátkovlasú Améliu v červenom kabáte a hnedých dlhých ponožkách natiahnutých v čiernych lakovkách. No a nakoniec ešte Humberta, ktorého si požičiame z Nabokovej Lolity. Humbert Humbert teda nemôže vystupovať ako básnik s pokrivenými morálnymi hodnotami. Je to ľubovoľný Humbert Humbert. To je zatiaľ všetko.

Prejde tade to tisícka ľudí denne. Pozerajú sa na mňa, väčšinou so značným krátkym zaujatím. No záleží, čo im práve ukazujem. Najradšej ma majú, keď im ukazujem to, čo sa im páči. Niekedy sa im tlačia slzy do očí. Niekedy si ma fotia. Niekedy si predomnou upravujú pleť. Občas ma zastrie pouličný umelec, živé sochy alebo hudobníci, teda som tak trochu sám pouličný umelec. V poobedných hodinách som tak trochu pani, ktorá v celej svojej úprimnej angažovanosti, predávajúc Notabene, upozorňuje kupujúcich na to, aby si nikdy nekupovali falošné Notabene.

Vždy to vyznieva trochu podozrivo. V noci som tulák. Bezdomovec. Alebo mladá žena s výrazným rúžom. Som uponáhľaným pohybom všetkých ľudí a rôznych druhov zvierat, ktoré okolo mňa prechádzajú a napriek tomu, že sú mnou, mi nevenujú pozornosť. Ale to je v poriadku, občas sa stane, že ani sami sebe nevenujeme pozornosť a stále sme to my. Som zamilovaný pár. Som triedou malých detí s učiteľkami, ktoré vlakom cestujú do Šenkvíc, aby si v modranskej Harmónii užili týždeň školy v prírode. Som nervózna a nespokojná pani, ktorá kričí do pokladne, že toto tu nie je možné s týmto štátom, aby nemala právo na zľavu ako sprievod znevýhodneného človeka. Občas som stavec, za ktorým nervózne cupká dlhý rad čakajúcich. Som tým, čo odrážam. Som aj Amélia a nachvíľu som sa na seba pri pokladni usmiala. Môžem byť toto všetko, pretože som odraz. Reflektujem a odrážam.

„A vy ste?“

„Všetko to, čo si si už predstavil.“

Dary pre všetkých

Alena Medžová, Tibor Demko a Šimon Bulla

Každému je jasné, čo darovať svojim blízkym na narodeniny, tak vám prinášame zoznam toho, čo blízkym na narodeniny určite nedarovať.

10. Narodeniny

Desiate narodeniny sú prvým jubileom, ktoré človek dovŕši. Keďže ide ešte o deti, neodporúčame im kúpiť ich obľúbené typy hračiek (mohli by sa totižto stať rozmazanými) – napríklad pre dievčatá bábiky Barbie a pre chlapcov autička. Treba ich naučiť, že život nie je med lízať. Všetko pokazíte aj spoločenskou hrou.

18. Narodeniny

Osemnásťka nie je úplne okrúhlym jubileom a nechápeme, čo je na nej tak dôležité (18-ročný človek sa cíti úplne rovnako ako 17-ročný, len ma o deň viac), ale keď sa tak vo veľkom oslavuje, nedalo by nám, nespomenúť ju. Zlými darčekomí sú kreatívne sady na vyššej úrovni, napr. chemická sada pre začiatočníkov. Načo by mi bola chemická sada pre začiatočníkov, keď v pouličnej chémii som už zbehlý? Nemali by ste darovať ani spoločenské hry, ktoré sú v tomto veku už neakceptovateľné a už nie sú veľmi obľúbené. Žolíkové, sedmové, či pokrové karty sa môžu javiť ako neutrálne, no neraz som dostal po papuľi, keď som niekomu dal karty. (Čo som rozhodca, aby som niekoho súdil?!). Samozrejme, hrozným darom sú aj knižky – kto by dnes ešte čítal?!

20. Narodeniny

V tomto veku sú častým darom online kurzy na zlepšenie istých zručností. No myslíte, že ich niekedy obdarený využije?! Poukážku založí do šuflíka a tam zhnije. Určite mi nedávajte Lego stavebnice či knižky – čo mám 5????!!!!. Určite si neprosím ani postelnú bielizeň – nie som duch.

30. Narodeniny

Tu už sa to pomaly začne opakovať – znova oblečenie, posteľnú bielizeň a knihy. Reku, dajte mi knihu a keď zomriem od nudy, tak využijem aj tú posteľnú bielizeň. Ak daný človek rád niečo majstruje, nekupujte mu žiadnu sadu ani pomôcky. Keď je to taký majster, tak čo si nenaťží materiály sám dakde v lese hm? Uvidíme, či bude potom taký majster, ako sa dosiaľ prezentoval. Opakujem, keď mám tridsať, nekupujte mi spomínané veci.

40. Narodeniny

Tu odporúčam napláňovať nejaký pekný výlet. Môže to byť napríklad výlet na hrady či zámky Slovenska, na UNESCO pamiatky, na nejaké historicky významné miesta alebo len do slovenskej prírody. Prípadne opak tohto môžete rozmyšľať o relaxačnom pobyte v kúpeľoch, napr. v Piešťanoch alebo Trenčianskych Tepliciach. Nič nie je lepšie ako, si na chvíľu oddýchnuť od niekoho, kto si myslí, že kvôli tomu že má narodeniny je niečo viac. Akože haló, kamarát, zobuď sa, jediné čo si tak o rok bližšie k hrobu.

50. Narodeniny

50. narodeniny sú výnimočným prípadom. Berú sa ako najväčšie jubileum zo všetkých, lebo blízka osoba oslavuje „pol života“. Na darčeku týchto jubilejných narodenín si dajte záležať, treba vymyslieť niečo veľkolepé. Môže to byť cesta po významných miestach v živote danej osoby vo forme tajničiek či hádaniek, alebo indícií, veľká oslava so všetkými jej priateľmi a pod. Daroval by som nejakú tu rakvu alebo aspoň nejakú tu výsmešnú zľavovú poukážku na pohreb.

60. Narodeniny

Na šesťdesiatku neexistuje nejaký perfektný dar – pre ženy to býva najčastejšie nejaký kuchynský spotrebič a pre mužov to zväčša býva nejaké náradie. Často sa zvykne darovať aj oblečenie: nejaké pekné košeľe či šaty, občas aj posteľná bielizeň a knihy. Alebo to jednoducho vyriešite ako ja, došiel som za kamošovou maminou a poprial som jej všetko dobré k 25. Myslíte, že v takom šoku emócií si vôbec spomenula na darček? Jasné, že nie, a ešte som dostal aj duplu bublaniny a to som narodky ani nemal. Takzvaná narodeninová inverzia.

70., 80. a 90. Narodeniny

Tu je to tiež podobné, ako pri 60. narodeninách, jednoduchý psychologický ťah so zámerom otočiť pozíciu prijímateľa darčeka môžete použiť hocikedy nad 50 rokov.

Neutrálne dary:

Vlastnoručne upečená torta, nejaká netradičná torta, ako napr. torta čisto zo syra, knižky, ručne vyrobené blahoželanía, básničky či dokonca obrazy – najčastejšie portrét oslávenca a krajinky.

Nič jak sa hovorí, keď nič nespraviš, nič ani nepokaziš. Tvár sa, že si odcestovaný alebo že jednoducho nemá čas sa stretnúť a jednotlivec oslavujúci otočku okolo slnka určite do 2 týždňov zabudne, že ťa mal skasírovať.

Mária Masaryková

Ako si vybrať vysokú školu? ...alebo čo ti môže pomôcť...

Ak stojíš pred týmto výberom, je dobré ho nebrať na ľahkú váhu a venovať mu pozornosť aj čas. Na druhej strane, veľa vecí si rozmyslíš aj na vysokej škole a nič nemusí byť definitívne. Preto sme vytvorili summa summarum toho, čo ti pri výbere môže pomôcť.

KARIÉRNÝ PORADCA

Je rozumné zájsť za človekom, ktorému cez ruky prešli desiatky nerozhodných študentov. Veľkou výhodou je viacero vecí – príjemný rozhovor, je to zadarmo a je to blízko. Stačí sa zastaviť v kabinete chémie na prvom poschodí gymnázia, dohodnúť si s pani Bučkovou termín konzultácie a napríklad v jedno poobedie si sadnete spolu a rozprávate sa. Tento rozhovor mi nedal priame odpovede na to, čo by som mala robiť. Iba mi ukázal rôzne možnosti, o ktorých som nevedela, že ich mám. Považujem za dôležité spomenúť, že kariérny poradca je kariérny poradca, takže nemaj strach, s tvojimi schopnosťami z chémie to nemá nič spoločné. Je to o tebe, o tom, ako sa cítiš, o tom, že pomenovaním svojich myšlienok často narazíš na odpovede na svoje otázky sám.

SPOZNAJ TVOJE JA

Zober si pero a papier a skús si odpovedať na nasledujúce otázky. Ktoré predmety ti v škole idú a zároveň ťa bavia? Čo ťa naozaj nebaví? Čo ti naozaj nejde? Vyhovuje ti sa učiť veci naspamäť alebo hľadať nové postupy a riešenia? Tiahneš skôr k humanitným, technickým alebo prírodovedným predmetom? Ako tráviš voľný čas? Pri čom strácaš pojem o čase?

BUDÚCNOSŤ

Nikto nevie, ako bude vyzeráť trh práce keď doštuduješ, ale určite je dobré rozmýšľať nad tým, čo ti má škola dať. Potrebujem vysokú školu na dosiahnutie toho, čo chcem a potrebujem? Čo od školy očakávaš? Študentský život? Prácu, ku ktorej vedie? Poznatky? Kontakty? Kde sa vidíš o 10 rokov? Aká je perspektíva práce, ku ktorej ma moje štúdium zavedie v nasledujúcich dekádach? Bavilo by ma iba samotné štúdium, alebo aj práca s tým spojená? Chcem pracovať radšej v tíme alebo sám?

PÝTAJ SA OKOLIA

Pýtaj sa ľudí, ktorí ťa poznajú, na názory na tvoje prednosti a nedostatky, kde ťa vidia. Nemusíš sa nimi riadiť, je však dobré si tieto názory vypočuť. Pýtaj sa učiteľov, psychológa, kamarátov, kariérneho poradcu. Ak nevieš získať predstavu o tom, čo si máš predstaviť pod potenciálnym štúdiom, pýtaj sa ľudí, ktorí tam študujú či študovali, alebo majú k danému odboru blízko. Neboj sa študentom napísať, párkrát som to urobila a vždy som mala veľmi príjemnú odozvu a mnohé som sa dozvedela.

RESEARCH

Navštevuj oficiálne stránky škôl, o ktoré máš záujem. Ak máš záujem o konkrétny odbor, prejdí si predmety a ich časovú dotáciu v týždni, ktoré obsahujú. Zisti si, čo potrebuješ na to, aby si bol prijatý a dokedy. Nápomocná je opäť pani Bučková ako náš kariérny poradca, za ktorým môžeš kedykoľvek prísť, dohodnúť sa na termíne konzultácie a veľmi príjemne a v pokoji sa porozprávať o svojich možnostiach. Môžeš však aj navštíviť stránku PortalVŠ.sk alebo pre zahraničné univerzity StudyPortals.com.

CHOĎ SA POZRIEŤ

Aj keď je to komfortné, žiaden článok ti nenahradí pocit, ktorý budeš mať zo školy a pedagógov, keď ju uvidíš a zažiješ na vlastné oči. Je preto dôležité si zistiť, kedy majú tvoje školy dni otvorených dverí.

DAJ NA SVOJE EMÓCIE

Aj keď si sa tomu doteraz nevenoval. Aj keď si málinko pozadu alebo sú okolo teba ľudia, ktorí sú od teba v danej aktivite lepší. Aj keď vieš, že sa tým budeš ťažko živiť. Neignoruj svoje emócie. Ak to chceš, začni na tom robiť alebo si zober tzv. „gap year“ – čas na rozhodnutie. Vedz však, že sa ti potom ťažko vráti do študentského nasadenia a veľakrát sa stane, že po tomto roku ľudia už na vysokú nejdú. Je, samozrejme, rozdiel spraviť aktívne rozhodnutie ísť alebo nejst' na vysokú školu a riadne si svoje rozhodnutie premyslieť a odôvodniť a rozdiel prepadať momentálnemu tlaku, frustrácii či pohodlnosti. Väčšinou je užitočné podstúpiť určité sebazaprenie pre dosiahnutie zadaných cieľov a veľakrát sa aj ukáže, že začať bola najťažšia časť. Napriek tomu sú emócie užitočný nástroj, ktorý ti môže napovedať, či je tvoja voľba správna. Skús sa vžiť do role vysokoškoláka v danom odbore. Predstav si, ako študuješ. Ako sa pri tom cítiš? Dobre, pohodlne a naplnene? Alebo sa naopak nudíš, máš strach a si v strese? Máš k tomu, o čom rozmyšľaš, vzťah? Nápomocné a časté je, že sa nakoniec dostaneš k profesii podobnej, akú majú tvoji rodičia, pretože je ti to blízke. Moji rodičia sú pedagógovia, jeden rodič však vedec, druhý umelec. A ja teraz na striedačku rátam fyziku a na striedačku tvorím obrazy do portfólia na Dizajn. Zdá sa, že to nedáva zmysel, no teší ma to. Skús myslieť aj na to, že najväčší tlak a najväčšie bariéry si tvoríš koniec koncov ty sám. Pokiaľ ťa však trápi už len predstava štúdia a naň nadväzujúcej práce, je to signál, že tadiaľ cesta nevedie.

WHY DID THE CHICKEN

A Brief Insight Into the Realm of Behavioral Biology

Tatiana Peřovská

Behavioral biology is, to me, intimidating. Nevertheless, as STEB is also in progress, I will bring a different view of biology to the table. I've listened to a few YouTube classes, and in the spirit of the barest and most brief crash course, I am going to attempt to provide you with a guide on how to approach the metaphorical question: „Why did the chicken cross the road?”

There are several ways through which behavior can be explained – none of them, however, causes a behavior by itself– they are merely factors that simultaneously affect it. We can begin in the past, years and years ago – what evolutionary changes have occurred, or how did the crossing of a road influence the population of chickens? This approach focuses on the advantages of a trait, which can then be ‘selected for’ in order for the next generations to benefit individually, help out a relative or behave altruistically with the expectation of reciprocation. If this trait is beneficial to the population or is a successful adaptation to a change in the environment, the variability of the trait is likely to decrease in the next generations, replaced by the advantageous one, and such a change can therefore affect the behavior of our present chicken.

The second approach concentrates on the effects of the early environment – how did the circumstances the chicken was exposed to as a fetus and later as a young chick affect its development? If, for example, the mother was frequently stressed during pregnancy, her child is prone to an intense stress response. If she starved during her pregnancy, her child is more likely to require less food as its metabolism extracts all the nutrients possibly available. Furthermore, the chick's independence is affected by the duration of attention its mother paid to it shortly after birth. These factors influence the adult chicken's behavior – is it more active, more alert, what quantity food does it require... They set a framework of future behavior, thus we can accordingly connect past events with present behavior.

CROSS THE ROAD?

The last approach we will be looking at considers events that happen minutes, seconds before we can observe action – on the level of nervous and hormonal systems. Hormones are responsible for gradual changes – for example, insulin controls the storage of excess sugar in the blood. Neurons are responsible

for movement, sensory inputs as well as emotion enhancement – oxytocin, for example, sharpens the sense of the us vs. them sense and testosterone intensifies the need to prove one's status. Additionally, the brain is responsible for whole universes of processes – some of the mentionable are empathy, memory storage and recall, fear and anger response and control of movement – here, we are presented with whole realms of possibilities in means of influence on behavior.

Although the originally posed question hasn't been answered, I hope I've provided you with the most basic framework of approach – as they say, better late than never, which in our case translates to better something than nothing – and who knows, maybe you will publish a paper titled Why Did the Chicken Cross the Road one day and resolve our quest for truth.

π Beh

Teo Hasala

V **utorok 2.11.** sa na škole konal ďalší ročník matematického behu, pri ktorom študenti, absolventi a učitelia bežia na čele s pánom Kasperom 10 kôl, teda **n kilometrov**.

Hlavným dôvodom tejto akcie ale nie je láska k športu, ale to, že sa tu všetci stretne (a tento rok bolo aj napriek zime a ťažšej situácii kvôli covidu naozaj veľa ľudí) a vytvoríme super atmosféru. K tej dopomohlo aj malé predvianočné punčové občerstvenie. Hoci sa nepodával punč, ale obyčajný (čierno-lesnoovocno-melónový) čaj, aj tak si pri ňom po behu všetci s radosťou odpčinuli a podelili sa o dojmy z večerného behania.

Prinášame vám niekoľko fotiek od úžasného Miška Varšányiho, ktorý celú udalosť zachytával na objektív.

Prvý deň na GJH – ako som ho vnímala ja?

Ivana Pálešová

Prvý školský deň som vyskočila z postele plná nadšenia, aj keď som cítila aj strach. Pripravila som sa a spolu s mojou maminou som sa vybrala do novej školy.

Keď sme stáli pred GJH, bola som dosť nervózna, ale zároveň som sa veľmi tešila. S celou mojou bývalou triedou sme si vtedy písali, posielali fotky, že už sme v škole a pýtali sme sa na naše pocity. Takto som si písala asi päť minút, keď som si všimla, že z budovy vychádza pani učiteľka s tabuľkou Príma. Vtedy mi hrozne začalo búšiť srdce. V hlave mi preblesklo milión otázok: Akí budú noví spolužiaci? Nájdem si také dobré kamošky ako na predchádzajúcej škole?

Bude sa vôbec niekto chcieť so mnou rozprávať? Nebudú sa tam už všetci poznať? Potom som sa ale upokojila, že som sem prišla, aby som to zistila, aby som sa naučila niečo nové a aby som si splnila môj menší sen. Ja som si totiž GJH vybrala veľmi zaujímavo.

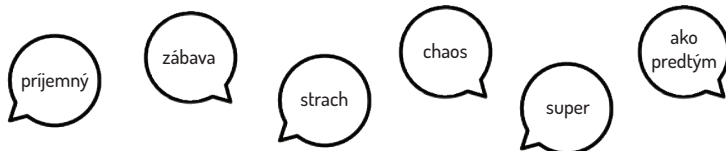
Jedného dňa sa moje bývalé spolužiačky rozprávali o tom, na aké školy pôjdu robiť prijímačky. Ja som vtedy ešte ani nemala tušenie, na aké gymnázium by som mohla ísť. Doma som otvorila tablet a našla som si zoznam gymnázií. Ako som si ich tak pozerala, jedno ma upútalo. Ani neviem prečo alebo ako, jednoducho ma na ňom niečo zaujalo. Vôbec netušim, ako sa to mohlo stať, lebo to bol iba zoznam. Nič viac, žiadna špecifikácia ani výsledky. A odvtedy som robila všetko preto, aby som sa tam dostala. A – som tu.

Ale teda naspäť k „príbehu prvého dňa na GJH“. Rozhodla som sa prekonať môj veľký strach a spolu s maminou sme sa vydali k pani učiteľke. Vtedy už väčšina mojich nových spolužiakov stála okolo našej triednej pani učiteľky. Tá si nás všetkých zapísala a potom sme sa vydali hore po schodoch. Najprv som si všimla, že naša trieda je dosť vysoko - na 4. poschodí. Pri stúpaní po schodoch som skoro narazila do jedného dievčaťa. Začali sme sa spolu rozprávať a vysvitlo, že máme kus cesty trolejbusom spoločný. Keď sme konečne dorazili do triedy, sadli sme si vedľa seba. Potom som si uvedomila, že ani neviem, ako sa volá, a ona nevie, ako sa volám ja. Nakoniec som sa to dozvedela vďaka tomu, že pani učiteľka zisťovala, kto už je v škole. Potom sme si celá trieda čítali nejaké dôležité informácie, ako vždy a všade počas prvého školského dňa. Onedlho nastal čas ísť domov. Veľmi sa mi ani nechcelo, chcela som tam ešte zostať, ale na druhej strane som sa tešila, že tento deň plný emócií bude za mnou.

Na druhý deň sme v škole vyrábali menovky a všetci sme sa zoznamovali. Našla som si veľa nových kamarátok a už som poznala odpoveď na skoro všetky otázky, ktoré mi virili v hlave počas prvého školského dňa.

Ako by si jedným slovom opísal/a prvý deň na GJH?

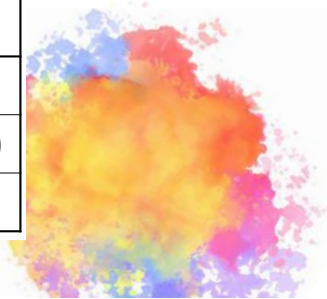
Prečo si si vybral/a GHJ? Je za tým nejaký špeciálny príbeh?

Chodila som sem na základnú školu; je to dobrá matematická škola; je to dobrá škola; môj tata chodil na gjh, jeho tata chodil na gjh a myslím si, že je to super škola; chodila som sem na základnú školu, páči sa mi to tu, mám tu veľa kamarátov; ani nie, len sa mi to zdalo lepšie ako nejaké iné; chodila som na túto školu už pred tým a bola som spokojná.

Potráp svoju hlavu!

Pripravila Alena Medžová

1				2	5			
					1	4	9	
	7	2		8	6			3
5	6	7			9			
					8			
4								
							5	
		5	7			6	2	9
		8		1			7	

1				2	5			
					1	4	9	
	7	2		8	6			3
5	6	7			9			
						8		
4								
							5	
		5	7			6	2	9
		8		1			7	

		3		6	7			9
	9			3		5		
	8			5		4	2	
			9	8	4			
2		6						
		1	2	7	3	8		
							7	
8		2					4	5

2		4	6				8	
	9	8	1					
			9				6	
5	1	2		3		4		
			7					
				4	5	9		
1	7			9				
3		6						
				7		2	3	

A krížovka na záver!

Pripravila Alena Medžová

POMÔCKY: ECLAT, RUA IJSEL, KIELLAND	OKRADNEŠ (HOVOR.)	1 ↓	OSOBNÉ ZÁMENO	DOLU (BÁS.)	PRIVÁDZAJÚ NA SVET	STRÁŽ	KÓD UKRAJINY	JOULE (ZN.)	ODRODA KUKURICE
POHŔDAJTE									
BENÁTSKY ČLN								UHLÍK (ZN.) NEPOVEDZ- TE PRAVDU	
ABVOLT (ZN.)			NIGÉRIJSKÉ SÍDLO HOLANDSKÝ FUTBALISTA				OTRAVNÉ LÁTKY INDONÉZSKY MYS		
OBEČ NA SLOVENSKU									
HRIADEĽ, PO ŠPANIESKY				DOSPĚLÝ, PO ANGLICKY NÓRSKY SPISOVATEĽ					
SLIMÁK, PO ČESKY					HAD Z KNIHY DŽUNGLÍ NÁPOR				3 ↓
POMÔCKY: UOZU, THANOU- OVÁ	VYBERANÁ SPOLOČ- NOSŤ RÍMSKA 3						HORČÍK (ZN.) STREDA (SKR.)		
HOLANDSKÁ RIEKA						EXISTUJETE MESTO V JAPONSKU			
DRUHÁ DVOJHLÁŠ- KA			ZNIET, PO NEMECKY PRIVĚLA (HOVOR.)						
JÓD (ZN.)		ALKOHOL (SKR.) INTERNATIO- NAL HOTEL ASSOCIATION					SPODNÁ ČASŤ VLNOVKY	VELIČINA ENERGIE (ZN.) DEDO, PO TALIANSKY	
POMÔCKY: AVO, GEELS, BOGLIARKA	OBEČ PRI KOMÁRNE TOKELAU (KÓD)				VYDARENIE NEMECKÉ SÍDLO				
GRÉCKA ATLÉTKA									
2 →						LAUGHING OUT LOUD (SKR.)			